

Monumentum
sepulcri quondam
Sacrae Regiae
Maj:tis, summae
fidei viri,
senat...

Norrmark, Adam,

1700-1829 81Cbza Fo1. 1714
Falkenberg

National Library
of Sweden

MONUMENTUM SEPULCRI

QUONDAM

SACRÆ REGIÆ MAJ:TIS,

SUMMÆ FIDEI VIRI,

SENATORIS

AC

SVEONUM DICASTERII REGII, QVOD STOCKHOLMIÆ EST,

PRÆSIDIS,

NEC NON

REGIÆ ACADEMIÆ ABOENSIS

CANCELLARI, I,

EXCELLENTISSIMI *Atque* ILLUSTRISSIMI

COMITIS,

DN. **G**ABRIELIS
FALKENBERG,

COMITIS IN SANDEMAR, LIB. BAR. IN ONSVIHOLM, DOM. IN
 SÖDERBY & OGSTAD,

Qui die XXX mensis Maji anni MDCCXIV Stockholmiæ pie obiit, & die III
 mensis Junii ejusdem anni ibidem ritibus consuetis in æde sacra in-
 sulæ Equestris humatus est.

MONUMENTUM SEPULCRARI

QUONDAM

SACRAE REGIAE MAJESTATIS

SUMMAE FIDEI VIRI

SENATORIS

AC

SVEDONUM DICASTERII REGII, QVOD STOCKHOLMIAE EST,

PRAESIDIS,

NEC NON

REGIAE ACADEMIAE ABOENSIS

CANCELLARII,

EXCELLENTISSIMI VIRE AC ILLUSTRISSIMI

COMITIS,

 FRANZ CARL

FALKENBERG

COMITIS IN SANDEMAR, LIB. BAR. IN ÖRSKÖLD, DOM. IN
SÖDERBY & ÖGSTAD,

Qui die XXX mensis Martii anni MDCCXIV Stockholmiæ obiit, & die III
mensis Junii sepelitus, tumulus hujusmodi in æde facta in
toto hujusmodi hujusmodi est.

Qua sedet aede palam solio vultuque verenda,

Dum jura arctoo dividit orbe, Themis.

Huc lento venere gradu, quin jam nec eodem,

Falkenbergiaci, numine ac ante, lares.

Esse nihil, credo, potuit dis tristius illis,

A luctu facies sic miseranda fuit.

Demisso capite atque oculis, ubi copia fandi,

Hæc præ singultu vix potuere loqui.

Occidit heu, spes nostra, Heros, Tua, Diva, Voluptas,

Hujus & Ille Decus Præsidiumque fori.

Vis an dira mali, fati vel ademerit hora,

Numina nos, Parcæ, scire severa vetant.

Nil opis in nobis, nil nostra effecimus arte,

At rapuit, reliquos quæ, Libitina, rapit.

Sic fatis quoniam concessit hic inclitus Heros,

Diva ait, in cujus proditus ore dolor.

Vivet in æternum, nec nostra laude carebit,

Quo Tutore ædes hæc mea sarta fuit.

Divi

Divi quaque Senis, modo leniter, ossa, prementur,

Hec sic inscriptum marmor habebit humus.

Falkenbergiaci qui fulsit sanguinis ortu,

Et gentis titulos auxerat ipse suæ,

Regis Amor Themidisque Suæ sic dulce quiescit,

A curis voluit sic liber esse suis.

ADAM NORRMARK.

Divi